

РЕШЕНИЕ

№ 41469

гр. София, 11.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.11.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Теодора Милева

ЧЛЕНОВЕ: Мария Владимирова

Петър Савчев

при участието на секретаря Лилия Благоева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **6756** по описа за **2025** година докладвано от съдия Мария Владимирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Н. Г. Т., подадена чрез адв. Е. Д., заменен в процеса от своите наследници, а именно Я. К. Д., К. Н. Т., Н. Н. Т. и Н. Г. Т., против Решение от 12.04.2025 г. по НАХД № 17671/2024 г., постановено от Софийския районен съд, НО, 9 състав.

Касационната жалба съдържа оплаквания за неправилност на решението, като постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Иска се отмяна на съдебния акт и на НП. Претендира се присъждане на сторените по делото разноски.

В съдебно заседание касаторите, редовно призовани, не се явяват, не се представляват. По делото е постъпила молба от адв. Д., в която моли за отмяна на решението на СРС по съображения подробно изложени в касационната жалба, претендира разноски, за които представя списък /л. 37/.

Ответникът – началник на ГПУ – С. към РД ГП - АЕРОГАРИ - ГД ГП към МВР, чрез юрк. К., оспорва касационната жалба и моли за отхвърлянето ѝ. В случай на уважаване на жалбата моли да бъде редуцирано адвокатско възнаграждение до минимум, тъй като делото не се явява с фактическа и правна сложност.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира жалбата за неоснователна и моли за потвърждаване на решението на СРС.

Административен съд София-град, II касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл. 211 от АПК от надлежна страна и при наличие на правен интерес от оспорване. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

С обжалваното в настоящото производство решение СРС е потвърдил НП № 381 от 07.11.2024 г., издадено от началник на ГПУ – С. към РД ГП - АЕРОГАРИ - ГД ГП към МВР, с което, на основание чл. 53 от ЗАНН, е наложено на Н. Г. Т., ЕГН-[ЕГН], административно наказание глоба в размер на 500 лева за извършено административно нарушение по чл. 257а, ал. 1 от ЗМВР.

За да постанови този резултат първоинстанционният съд е приел, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на производствените правила. Прието е също така за безспорно установено, че въззивникът е осъществил състава на визираното административно нарушение, като правилно е определен и размерът на наказанието.

Административен съд София – град, II касационен състав намира, че следва така постановеното решение да бъде отменено, ведно с наказателното постановление, поради смъртта на сочения нарушител поради следното:

По силата на препращащата норма на чл. 11 ЗАНН, в административнонаказателното производство, следва да се прилагат правилата относно обстоятелствата, изключващи отговорността, предвидени в НК и НПК, когато същите не са намерили уредба в ЗАНН.

Съгласно чл. 24, ал. 1 от ЗАНН административнонаказателната отговорност е лична, а съгласно на чл. 34, ал. 1, б. „а“ от ЗАНН, тя се погасява с настъпването на смърт на нарушителя. При настъпване на смъртта на нарушителя в хода на въззивното, съответно, касационното обжалване, компетентен да прекрати производството е съответният съд.

От доказателствата по делото се установява, че Н. Г. Т. е починал на 21.09.2025 г. Видно от удостоверение за наследници № 94НН-4446-1 от 25.09.2025 г., издадено от община - [населено място], негови правоприменници по закон са лицата: Я. К. Д., К. Н. Т., Н. Н. Т. и Н. Г. Т. /наследник на Г. Н. Т. – починал на 16.08.2025 г./.

Когато производството се развива пред касационната инстанция и е във връзка с проверка на вече постановен, но невлязъл в сила съдебен акт, за съответния решаващ съд съществува задължение да отмени атакувания акт и едва след това да прекрати воденото административнонаказателно производство. В случая отмяна на постановения съдебен акт следва не от констатиране в хода на проверката нарушения, а от смъртта на привлеченото към административнонаказателна отговорност лице.

По изложените съображения, настоящата инстанция намира, че СРС е постановил неправилно решение, което следва да бъде отменено и вместо него следва да бъде постановен друго, с което да се отмени НП и да се прекрати административнонаказателно производство образувано срещу Н. Г. Т..

По разноските: Претенцията за присъждане на разноски на наследниците на Т. е неоснователна. Доколкото наследниците му не са страни в административнонаказателното производство и отмяната на наказателното постановление по своите правни последици не може да се приравни на оттегляне на акта от издателя му, то неприложима в случая е и хипотезата на чл. 143, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 63д от ЗАНН.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ от АПК, Административен съд София-град, II – ри касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 12.04.2025 г. по НАХД № 17671/2024 г., постановено от Софийския районен съд, НО, 9 състав и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 381 от 07.11.2024 г., издадено от началник на ГПУ – С. към РД ГП - АЕРОГАРИ - ГД ГП към МВР, с което на основание чл. 53 от ЗАНН е наложено на Н. Г. Т., ЕГН-[ЕГН], административно наказание глоба в размер на 500 лева за извършено административно нарушение по чл. 257а, ал. 1 от ЗМВР.

ПРЕКРАТЯВА административнонаказателното производство, образувано с акт за установяване на административно нарушение № 341 с бл. № 0647577 от 15.10.2024 г., серия АД, съставен от М. Б. Т. – командир на отделение ГКПП Аерогара С., срещу Н. Г. Т., ЕГН-[ЕГН], на основание чл. 24, ал. 1, т. 4 НПК във вр. чл. 11 ЗАНН, поради настъпила смърт на лицето на 21.09.2025 г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: